

Dzieje wsi Hucina

Autor: Izabela Stapor

{smoothgallery album=314}Najstarsze ślady obecności człowieka w tych stronach pochodzą prawdopodobnie ze środkowej epoki kamienia. Pojedyncze znaleziska siekierokrzemiennych i toporków kamiennych znaleziono w Niwiskach i Siedlance oraz w Hucinie i Przyłęku (drobne wyroby krzemienne i ułamki ceramiki datowane na około 4500 - 1800 lat p.n.e.).

Pierwsze osady pojawiły się dopiero w XVI wieku. Rozwój regionu niwiskiego w okresie przedrozbiorowym zakłóciły walki w czasie najazdu Szwedów (pobycie Szwedów na tym terenie mają świadczyć również znajdujące przed laty, na polach Huciska, kości, monety, części zbroi). Pierwszy rozbiór Polski przyłączył ziemie do zaboru austriackiego. Wówczas utworzono pierwsze organizacje finansowe i gospodarcze, kółka rolnicze i szkoły (tzw. ludowe pospolite). Dalszy rozwój wstrzymał wybuch pierwszej wojny światowej, trwającej niemal cztery lata. Proces odbudowy trwał dość długo, wymagał wielu wyrzeczeń i został zakończony w latach 1924/25. W okresie międzywojennym ze względu na biedę i bezrobocie wiele osób emigrowało do Francji i Niemiec (zwłaszcza w latach 1923 - 1929).

Po wybuchu drugiej wojny światowej doszło do masowego wysiedlenia mieszkańców okolicznych wsi. Powrót ludności do swoich domów zaczął się dopiero na przełomie lipca i sierpnia 1944 roku. W 1947 roku powołano nową gminę zbiorową z siedzibą w Niwiskach. Gmina obejmowała 8 gromad: Hucisko, Kosowy, Leszcze, Niwiska, Przyłek, Siedlanka, Trześć i Zapole. W 1948 roku wyłączono z obszaru Przyłęka gromadę Hucina - Staszówka.

Kazimierza Rogali w Przyłęku (zatrudniający około 30-70 osób w zależności od potrzeb), Masarnia w Zapolu, Tartak (sprzedaż tarcicy) w Leszczach, przedstawicielstwo "ROLMASZ" w Niwiskach. Ciekawym zespołem florystycznym w regionie jest położony przy południowej granicy Przyłęka ścisły rezerwat leśny. prof. Władysława Szafera "Buczyna w Cyrance